

Sygn. akt IV U 500/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2016r. w S.

odwołania H. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 500/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 14 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.12 ustawy z 24 stycznia 1991r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego odmówił H. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia wskazując, że komisja lekarska ZUS ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła H. D. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że decyzja organu rentowego jest niesprawiedliwa, a ponadto pozbawiła ją środków do życia. Komisja lekarska nie dość wnikliwie oceniła stan jej zdrowia, który wbrew ustaleniom komisji nie pozwala jej na wykonywanie pracy, dodatkowo po wypadku, któremu uległa w 2011r. (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 27 marca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona H. D. posiada status osoby represjonowanej w rozumieniu ustawy z 24 stycznia 1991r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego z tytułu przebywania w okresie dzieciństwa w miejscach odosobnienia na terenie dawnego (...) (zaświadczenie Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z 2 sierpnia 2013r. k.47 akt rentowych i kopia legitymacji osoby represjonowanej k.11 akt rentowych).

Do 28 kwietnia 2014r. ubezpieczona uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia (decyzja z 28 lutego 2011r. o ustaleniu prawa do renty na okres od 7 marca 2011r. do 28 lutego 2014r. k.29 akt rentowych). W dniu 15 stycznia 2014r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia na dalszy okres (wniosek k.53 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 12 lutego 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 12 lutego 2014r. k.55 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 27 marca 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.56 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 27 marca 2014r. k.59 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia (decyzja z 14 kwietnia 2014r. k.60 akt rentowych).

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...) w Krasnojarskim Kraju na terenie dawnego (...). W marcu 1958r. podczas podróży powrotnej do Polski mając ukończony 1. rok życia ubezpieczona doznała nagłego niedowładu lewych kończyn w wyniku udaru mózgu (bądź innego urazu). Badanie ENG wykonane w 2006r. wykazuje u ubezpieczonej uszkodzenie błędniaka lewego. Badania MRI mózgu z 2006r. i 2010r. wykazują u ubezpieczonej zmianę malacyjną poudarową w strukturach głębokich prawej półkuli mózgu i liczne małe ogniska rozsiane naczyniopochodne w obu półkulach mózgu. Badanie USG tętnic domózgowych Dopplera wykazuje prawidłowe przepływy. Przedmiotowe badanie neurologiczne ubezpieczonej wykazuje niewielki niedowład połowiczy lewostronny, widoczny głównie w próbach sprawnościowych i zespół piramidowy lewostronny, chód jest wydolny z niewielkim utykaniem na kończynę dolną lewą. Opisany stan neurologiczny nie narusza sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym niezdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami w związku z pobytem w dawnym (...). W porównaniu do stanu z 2011r. stwierdzonego podczas badania w sprawie o ustalenie prawa do renty (przyznanej do 28 lutego 2014r.) nastąpiła poprawa stanu zdrowia ubezpieczonej. Przeprowadzone aktualnie badanie neurologiczne ubezpieczonej nie wykazało nasilonych zawrotów głowy z zaburzeniami równowagi, które występowały wcześniej w przebiegu uszkodzenia lewego błędniaka (opinia biegłej neurolog E. K. k.9-10 akt sprawy i uzupełniająca opinia biegłej neurolog k.48 akt sprawy).

W okresie od 20 do 21 maja 2015r. ubezpieczona była hospitalizowana w Klinice (...) z rozpoznaniem łagodnych zaburzeń poznawczych i zaburzeń depresyjnych (karta informacyjna z leczenia szpitalnego k.43-44 akt sprawy). Na skutek zaleceń przy wypisie z powyższego szpitala, w sierpniu 2015r. ubezpieczona rozpoczęła leczenie psychiatryczne, w toku którego zgłaszała skargi na zaniki pamięci, zaburzenia równowagi, apatię i drażliwość. Ponadto w maju 2015r. podjęła terapię u psychologa. W toku leczenia nie stwierdzono u ubezpieczonej cech otępiennych, a jej złe samopoczucie wiązano z trudną sytuacją życiową ubezpieczonej. Badanie psychiatryczne oraz badanie psychologiczne przeprowadzone metodą testową do celów opinii sądowej nie ujawniło u ubezpieczonej choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani cech deterioracji organicznej intelektu. Nastrój ubezpieczonej był adekwatny do sytuacji, bez cech depresji endogennej. Testy psychologiczne potwierdziły istnienie u ubezpieczonej zmian w ośrodkowym układzie nerwowym, ale nie upośledzających w istotny sposób funkcji poznawczych. Powyższe pozwala na rozpoznanie u ubezpieczonej organicznej chwiejności afektywnej, która nie pozostaje w związku z pobytem w (...) w latach 1957-1957, a także nie powoduje niezdolności ubezpieczonej do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Ubezpieczona wykazuje subiektywne poczucie inwalidyzacji z niedostatecznym poziomem autorefleksji (opinia biegłej psychiatry J. B. i biegłej psycholog M. M. k.63-64 i 66 akt sprawy).

W 2011r. ubezpieczona doznała złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej, które było leczone nieoperacyjnie unieruchomieniem w opatrunku gipsowym. W dniu 9 października 2012r. przeszła artroskopię prawego stawu kolanowego. Ponadto występują u niej objawy entezopatii nadkłykcia bocznego kości ramiennej prawej, bez ograniczenia ruchomości i bez objawów niewydolności prawej kończyny górnej. Badanie ortopedyczne ubezpieczonej wykazuje chód lekko niesymetryczny, zakres ruchomości prawego stawu kolanowego prawidłowy, niestabilność przednią i boczną stawu pierwszego stopnia, staw bez wysięku. Opisany stan narządu ruchu nie powoduje niezdolności ubezpieczonej do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (opinia biegłego ortopedy K. K. k.16 akt sprawy).

Ubezpieczona ma obecnie 58 lat i wykształcenie średnie ekonomiczne. Pracowała jako księgowa w Urzędzie Miejskim w G., a następnie przez blisko 30 lat w Urzędzie Skarbowym w G. na stanowisku starszego kontrolera rozliczeń (świadcstwo pracy oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.13-19 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej H. D. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.12 ust.2 pkt 1 ustawy z 24 stycznia 1991r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 2014r. poz.1206 ze zm.) osobom, które zostały uznane za niezdolne do pracy wskutek niezdolności do pracy pozostającej w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art.4 ust.1 ustawy (m.in. na przymusowych zesłaniach i deportacji w (...)) – art.4 ust.1 pkt 3 lit.b) przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy z 29 maja 1974r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2010r., Nr 101, poz.648 ze zm.), przy czym zgodnie z ust.3 i 4 powyższego przepisu za niezdolność do pracy pozostającą w związku z pobytem w w/w miejscach uważa się niezdolność do pracy będącą następstwem zranień, kontuzji lub innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym pobytem, a istnienie takiego związku ustala lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W art.2 pkt 1 lit. a w/w ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, do której odsyła w/w ustawa o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, przewidziano świadczenie pieniężne w postaci renty inwalidzkiej (renty z tytułu niezdolności do pracy).

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczona posiada status osoby represjonowanej. Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej wymagało ustalenia, czy ubezpieczona jest nadal niezdolna do pracy w związku z pobytem w (...) w okresie od marca 1957r. do marca 1958r. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłych neurologa, psychiatry i psychologa oraz ortopedy dały podstawy do ustalenia, że ubezpieczona nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegła neurolog rozpoznała u ubezpieczonej niewielki niedowład piramidowy lewostronny istniejący od 1. roku życia i pozostający w związku z przebyłym wówczas udarem lub urazem (źródło – relacja matki ubezpieczonej) oraz wieloogniskowe naczyniowe uszkodzenie mózgu z jamą malacyjną w strukturach głębokich prawej półkuli mózgu stwierdzając jednocześnie, że stan neurologiczny ubezpieczonej nie powoduje jej niezdolności do pracy. Niedowład jest niewielkiego stopnia, a ponadto w porównaniu do 2011r. stan zdrowia ubezpieczonej uległ poprawie, gdyż nie stwierdza się obecnie nasilonych zawrotów głowy i zaburzeń równowagi. W zakresie stanu zdrowia psychicznego biegły psychiatra i psycholog rozpoznały u ubezpieczonej organiczną chwiejność afektywną wynikającą ze zmian w ośrodkowym układzie nerwowym, która nie tylko powoduje niezdolności ubezpieczonej do pracy, ale i nie pozostaje w związku z pobytem w dawnym (...). Również schorzenia narządu ruchu, rozpoznane przez biegłego ortopeda w opisanej wyżej opinii, nie naruszają sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym niezdolność do pracy, a ponadto charakter tych schorzeń nie wykazuje związku z rozpatrywanym pobytem w (...).

Analizując powyższe opinie Sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy. Opinie wydali specjaliści posiadający kwalifikacje do oceny stanu zdrowia ubezpieczonej. Wydanie opinii poprzedziły badania ubezpieczonej oraz analiza dokumentacji medycznej. Opinie są spójne i należyście uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.